

30 LAT

Samorządu terytorialnego

Z okazji Dnia Samorządu Terytorialnego oraz 30. rocznicy pierwszych wolnych wyborów do rad gmin Włodarzom Miast i Gmin, Radnym i Pracownikom Samorządowym życzymy wytrwałości i odwagi w odpowiadaniu na niełatwe wyzwania, jakie niesie ze sobą teraźniejszość, a także realizacji ambitnych planów i zamierzeń dla dobra wspólnot samorządowych

Mirośław Burzyński

PRZEWODNICZĄCY RADY POWIATU ZGIERSKIEGO

Bogdan Jarota

STAROSTA ZGIERSKI

Dominik Gabrysiak

WICESTAROSTA ZGIERSKI

30 lat samorządu terytorialnego

Były to pierwsze w powojennej Polsce wolne wybory – donosił „Dziennik Łódzki” w poniedziałek 28 maja 1990 r., czyli dzień po głosowaniu do rad gmin. Dalej w artykule pt. „Wolny wybór „iksa” czytamy: Wypadło więc iść, choćby po to żeby zobaczyć jak „coś takiego” wygląda. Ale były i „ale”... Sytuacja gospodarcza bardzo trudna, kłopoty życia codziennego spore, recesja i bezrobocie w Łodzi i okolicznych województwach znaczne. Do tego jeszcze kłopoty bogactwa – nigdy przedtem nie mieliśmy takiego wyboru, takiej liczby partii, stowarzyszeń i organizacji proponujących nam kandydatów, takiej liczby tych, którzy ubiegali się o nasze głosy.

Z kolei Polska Kronika filmowa nr 22 z 29 maja 1990 r. pod red. Stanisława Fiuk-Cisowskiego, głosem Tomasa Knapika tak informowała o wyborach: „wystartowało wiele partii politycznych i ugrupowań społecznych - samodzielnie, albo w zawiązanych z tej okazji koalicjach. Wybory to wielki krok w kierunku odtworzenia normalnych struktur politycznych cywilizowanego społeczeństwa europejskiego. Teraz wypada przestać narzekać na „onych” i zacząć się samemu rządzić w gminach. Przydzielać tereny pod zabudowę, prywatyzować handel, dbać o najbiedniejszych. (...) Taki będzie kraj, jakie samorządy. Wybrani w auten-

tycznych wyborach radni będą decydować o najważniejszych problemach społeczności lokalnych: podatkach, gospodarce, ochronie środowiska”.

Dziś, trzydzieści lat po tamtych wydarzeniach, wracamy do nich w niniejszym wydaniu specjalnym „Pulsu Powiatu”. Przy współpracy z urzędami miast i gmin tworzących powiat zgierski, z pozyskanych od nich materiałów – tekstów i zdjęć, za które dziękujemy - stworzyliśmy obraz tego, jak te jednostki samorządu terytorialnego zmieniały się na przestrzeni ostatnich trzech dekad, a także jak ich obecni władarze oceniają – ze swojej perspektywy - następstwa reformy samorządowej, której celem była decentralizacja władzy i doprowadzenie do sytuacji, by decyzje dotyczące spraw lokalnych podejmowano na miejscu. [EWR]

Szanowni Mieszkańcy Powiatu Zgierskiego

Oddajemy w Państwa ręce okolicznościowy „Puls Powiatu”, w całości poświęcony jubileuszowi 30-lecia samorządu terytorialnego.

Na wstępie pragnę wyrazić swój głęboki szacunek dla wszystkich prezydentów i burmistrzów miast, wójtów gmin wiejskich, radnych rad miejskich i gminnych, a także pracowników samorządowych, którzy w ciągu minionego trzydziestoletnia podejmowali się trudu pracy na rzecz swoich małych ojczyzn.

27 maja 1990 roku odbyły się pierwsze całkowicie wolne wybory do rad gmin. Były one konsekwencją uchwalenia przez sejm 8 marca 1990 r. ustawy o samorządzie terytorialnym, przemianowanej później na ustawę o samorządzie gminnym. Ustawa ta została przygotowana przez senat, wyłoniony w wyborach do parlamentu 4 czerwca 1989 roku. Kilka lat później, 11 października 1998 r., Polacy poszli do urn, by w wyborach samorządowych obok rad gmin, dokonać także – po raz pierwszy po transformacji ustrojowej – wyboru radnych rad powiatów oraz sejmików 16 województw. Powiat zgierski, utworzony na podstawie ustawy o samo-

rzędzie powiatowym z 5 czerwca 1998 r., liczy sobie 22 lata i dwa lata temu uroczyście świętowaliśmy jego dwudziestoletnie. Tegoroczny jubileusz 30-lecia samorządu terytorialnego jest świętem wszystkich obywateli powołanych do współdecydowania, zgodnie z zasadami demokracji, o kształcie i kierunkach rozwoju naszych miast i gmin, ale także powiatów i województw. Niech to wspólne święto skłoni nas do refleksji nad potrzebą zaangażowania i odpowiedzialnej troski, zwłaszcza w chwilach najważniejszych wyzwań.

Chcąc uczcić tę rocznicę w taki sposób, na jaki pozwalają warunki trwającej wciąż epidemii COVID-19, zdecydowaliśmy się na okolicznościową publikację. Chcemy przybliżyć w niej Czytelnikom to, jak na przestrzeni trzech dekad zmieniały się jednostki samorządu terytorialnego, tworzące dziś powiat zgierski. W przygotowywaniu tego numeru korzystaliśmy z informacji pozyskanych od urzędów miast i gmin, za co osobom przygotowującym je, czyli de facto - współautorom tego wydania - serdecznie dziękuję.

Dzisiejszym równolatkom wolnej Polski i osobom urodzonym po 1989 r. trudno wyobrazić sobie życie w realiach sprzed transformacji ustrojowej i będącej jed-

nym z jej następstw reformy samorządowej, która doprowadziła do zdecentralizowania władzy w gminach i oddania jej mieszkańcom. Pokolenia nieco starsze doskonale pamiętają nadzieje czasu przełomu, a także problemy, jakim trzeba było stawić czoła w każdej niemal sferze życia społecznego, a zwłaszcza - w gospodarce. Mam nadzieję, że jednym i drugim z Państwa ten przeglądowy numer „Pulsu Powiatu” da ciekawy obraz tego, jak nasze małe ojczyzny zmieniły się i co – jako społeczności lokalne – osiągnęliśmy.

STAROSTA
ZGIERSKI

BOGDAN
JAROTA

Polska 30 lat temu

Rok 1990 był dla Polski kolejnym, po przemowym roku 1989 (z pierwszymi częściowo wolnymi wyborami do parlamentu), rokiem głębokich przemian. Transformacja ustrojowa – od socjalizmu ku demokracji - uruchomiła mechanizmy oddziałujące zarówno na sposób rządzenia krajem, jak i sprawowania władzy w samorządach, na funkcjonowanie organów państwa i jego służb oraz oczywiście na gospodarkę, której przedstawienie na wolnorynkową nie obyło się bez znaczących trudności. Praktycznie wszyscy obywatele odczuli galopującą inflację, gdy załamała się centralnie sterowana gospodarka PRL, a pieniądze szybko traciły na wartości. To był czas milionerów, którym ledwie starczało do pierwszego. Hiperinflację zdławiono dzięki tzw. planowi Balcerowicza, wdrażanemu od stycznia 1990 r., ale jego następstwem był skokowy wzrost bezrobocia na skutek bankructw i likwidacji wielu przedsiębiorstw państwowych.

Poniżej przegląd ważnych i ciekawych wydarzeń roku 1990 w Polsce:

- 15 stycznia w Krakowie rozpoczęła działalność pierwsza komercyjna rozgłośnia radiowa RMF FM.
- 29 stycznia uczestnicy XI Zjazdu PZPR przyjęli uchwałę o zakończeniu działalności partii. Dwa dni później, 31 stycznia, rozpoczął się zjazd założycielski Socjaldemokracji Rzeczypospolitej Polskiej.
- 8 marca 1990 r. Sejm przyjął ustawę o samorządzie terytorialnym.
- 14 marca Główny Urząd Statystyczny ogłosił, że inflacja w ciągu minionych dwunastu miesięcy wyniosła 1360% (!). Była to najwyższa wartość tego wskaźnika w historii Polski.

- 6 kwietnia Sejm uchwalił ustawy o Policji, Urzędzie Ochrony Państwa i Urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych. Ich konsekwencją było przekształcenie Milicji Obywatelskiej w Policję oraz zastąpienie zlikwidowanej Służby Bezpieczeństwa - Urzędem Ochrony Państwa. Tego samego dnia Sejm uchwalił ustawę o przywróceniu Święta Narodowego 3 Maja.

- 13 kwietnia Związek Sowiecki przyznał się do Zbrodni Katyńskiej.

- 19 kwietnia w gdańskiej hali Olivia rozpoczął się II Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, podczas którego przewodniczącym związku ponownie został wybrany Lech Wałęsa.

- 5 maja powstało Polskie Stronnictwo Ludowe – z połączenia PSL „Odrodzenie” (kontynuacji ZSL), PSL tzw. wilanowskiego oraz innych ugrupowań ludowych. Prezesem zjednoczonego PSL został Roman Bartoszcze.

- 12 maja powstało Porozumienie Centrum. Przewodniczącym partii został Jarosław Kaczyński.

- 27 maja odbyły się pierwsze w powojennej Polsce wolne wybory samorządowe.

- 3 sierpnia wydana została instrukcja MEN dotycząca powrotu nauczania religii do szkoły w roku szkolnym 1990/1991.

- 27 września Sejm dokonał nowelizacji Konstytucji i przyjął ustawę o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; zgodnie z którą wybór prezydenta odbywa się w głosowaniu powszechnym.

- 25 listopada odbyła się pierwsza tura wyborów prezydenckich. Największe poparcie uzyskali w niej: Lech Wałęsa (39,96%) i Sta-

nisław Tymiński (23,1%).

- 2 grudnia powstała Unia Demokratyczna. Przewodniczącym partii został Tadeusz Mazowiecki.

- 9 grudnia odbyła się druga tura wyborów prezydenckich. Lecha Wałęsę poparło 74,25% głosujących, a Stanisława Tymińskiego 25,75%.

- 22 grudnia Lech Wałęsa na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego został zaprzyszczony na prezydenta.

W sferze popkultury w 1990 r. też wiele się działo: ukazała się płyta „O, Ela” Chłopców Z Placu Broni, na której, obok tytułowej piosenki, znalazł się ponadczasowy – jak się później okazało - przebój „Kocham wolność”. W tym samym roku zespół Tilt zapalał nadzieję

utworem „Jeszcze będzie przepięknie”, Big Cyc śpiewał o Berlinie Zachodnim, a na Mazowszu powstała pierwsza firma fonograficzna, nagrywająca płyty z muzyką disco polo – Blue Star, późniejszy wydawca m.in. Akcentu, Bayer Fulla i Boysów. Na ekranach telewizyjnych królowała amerykańska „Dynastia”, więc – od Bałtyku aż po Tatry - marzyliśmy, by „żyć jak Carringtonowie”.

(EWR na podstawie: portal historyczny Dzieje.pl, Wikipedia)

MIASTO ZGIERZ

Tuż przed przemianami ustrojowymi, w 1988 roku, doszło do rozszerzenia granic miasta o kilka sąsiednich miejscowości: Kontrewers, Piaskowice, Aniołów, Bazylię i Proboszczewice, co przyczyniło się do zwiększenia liczby mieszkańców, których jednak z czasem zaczęło ubywać. W roku 1990 Zgierz liczył ponad 59.000 mieszkańców. Na przestrzeni minionych 30 lat zaobserwowano zmniejszenie się liczby ludności. Dla porównania: w roku 1995 było to 59.763 osób, w roku 2000 – 58.031 osób, w roku 2005 – 57.710, a na koniec roku 2019 – 53.144 osoby.

27 maja 1990 roku odbyły się odrodzone wybory samorządowe. Wyłoniona została Rada Miasta Zgierz I kadencji. Stanowiło ją 32 radnych z nst. komitetów wyborczych: Komitet Obywatelski, tworzący koalicję rządzącą oraz opozycję powstałą z Porozumienia Ludzi Pracy i Samorządu Mieszkańców Rudunki. Koalicja wybrała na Przewodniczącego Rady Miasta Zgierz Macieja Wierzbowskiego, a na Prezydenta Miasta Zgierz Jana Macieja Czajkowskiego.

Jednym z istotniejszych zjawisk, które spowodowały szereg wyzwań dla nowych władz oraz kluczowe zmiany w mieście, były zmiany w gospodarce i likwidacja kilku wielkich zakładów produkcyjnych, jak: Boruta, Zeltor czy Zeta, a także upadek przemysłu lekkiego. Ta sytuacja wywołała ogromne bezrobocie i zmusiła ówczesne władze do przebudowy tożsamości miasta, która dotychczas była związana z szeroko pojętym włókiennictwem i odzieżownictwem.

Pierwszy Zarząd Miasta Zgierz (czerwiec 1990). Od prawej: Jan Maciej Czajkowski (Przewodniczący Zarządu - Prezydent Miasta Zgierz), Stanisław Łodwig (Zastępca Prezydenta Miasta Zgierz) i członkowie Zarządu: Anna Gerlicz, Antoni Wierzbowski i Janusz Wyroślak. Zdjęcia od Stanisława Łodwiga, przekazane przez Muzeum Miasta Zgierz

Warto przy tym podkreślić także pozytywne zmiany. Zgierz, jako jedno z nielicznych miast, utworzył Straż Miejską oraz, w nawiązaniu do historii miasta, przejął szkołę średnią – Samorządowe Liceum Ogólnokształcące im. R. Traugutta. Bardzo dobrze poradzono sobie również z rozwojem jednostek kultury. O dużej innowacyjności można mówić w przypadku

Centrum Kultury Dziecka, które powołano do życia w połowie pierwszej dekady lat 2000.

To jedynie niewielka część wyzwań, przed którymi stanęło miasto w okresie tuż po transformacji ustrojowej.

(informacje: Urząd Miasta Zgierz)

Prezydent Miasta Zgierz Przemysław Staniszewski:

- Jako młodemu samorządowcowi, trudno mi sięgać do lat transformacji, gdy sytuacja w kraju była jeszcze bardzo dynamiczna. Jednak patrząc na miasto, widać wyraźnie, jak wiele obszarów uległo zmianie, co stało się szczególnie w wyniku upadku przemysłu włókienniczego. Skutki tego odczuwamy nawet teraz, po upływie kilku dekad.

Trzeba powiedzieć, że miasto przez lata radziło sobie lepiej lub gorzej. Dzisiaj Zgierz jest na drodze dopracowywania strategii dalszego działania, wypracowania przewag, z których możemy być dumni, poszukiwaniem swojego charakteru na dalszy czas oraz tego, co podnosi jego atrakcyjność. Po to między innymi rozpoczęliśmy proces rewitalizacji przestrzeni miejskiej. Po to są wprowadzane zmiany w układzie komunikacyjnym, jak choćby przywracanie linii tramwajowej 45. Tak wiele lat mogliśmy być dumni z tego, że przez nasze miasto przebiega najdłuższa w Europie linia tramwajowa 46. Otworzyliśmy się też na ludzi, którzy szukają nieco spokoju i niekoniecznie chcą mieszkać w stolicy aglomeracji, gdzie warunki mieszkania są odmienne od tutejszych. W Zgierzu na pewno jest lepiej, choćby pod kątem dostępności do wielu dóbr i kosztów mieszkania.

Jesteśmy miastem, które ciągle ewoluuje. Ma, co prawda, jeszcze wiele problemów do rozwiązania, choćby z tak zwanymi zaszłościąmi historycznymi – tematami, których nie można unikać, takimi jak składowisko odpadów po dawnych państwowych zakładach Boruta. To jeden z tematów, które przez lata były traktowane po macoszemu. Dziś próbujemy je rozwiązywać, nie zapominając jednocześnie o poprawie warunków mieszkaniowych i innych kluczowych problemach. Zapewne mieszkańcy widzą jeszcze wiele braków, bo wiadomo, że apetyt rośnie w miarę jedzenia... Dlatego przed nami jeszcze wiele wyzwań i kolejnych celów, ale też konieczność spełnienia bieżących oczekiwań zgierzan. I to wydaje mi się jest takim najważniejszym podsumowaniem kierunku, w którym miasto idzie, niezależnie od tego, kto jest jego włodarzem. Bez względu na to, kto nim będzie w kolejnych latach, powinien Zgierz pchać do przodu, dążyć do tego, by był miejscem przyjaznym i przyjemnym do życia. Mamy na przykład dużo terenów zielonych i tereny rekreacyjne o znacznym potencjale, które staramy się modernizować po to, żeby tworzyć warunki do przyjemnego funkcjonowania.

Dla mnie jako samorządowca Zgierz ma niewątpliwie swoje walory i jest miejscem bardzo atrakcyjnym – ma swój potencjał, którym są przede wszystkim ludzie, i myślę: niech takie będzie podsumowanie tego 30-lecia.

GMINA ALEKSANDRÓW ŁÓDZKI

Aleksandrowski ratusz

Burmistrzowie

Aleksandrowa Łódzkiego
Krzysztof Czajkowski (1990-2002)
Jacek Lipiński (od 2002 r.)

Przewodniczący Rady Miejskiej

w Aleksandrowie Łódzkim

Krzysztof Kozanecki (1990-1994)
Michał Kaczmarek (1994-1998)
Bogdan Lewandowski (1998-2002)
Elżbieta Opalska (2002-2006)
Leszek Pierlejewski (2006-2010)
Anetta Jakubowska (2010 - czerwiec 2014)
Małgorzata Grabarczyk (od czerwca 2014 do chwili obecnej)

Demografia

W 1990 roku liczba mieszkańców Aleksandrowa Łódzkiego nie przekraczała 20 tys., a stan na koniec 2019 roku to ponad 32 tys. mieszkańców.

Do najpoważniejszych wyzwań, jakim musiał stawić czoło samorząd Aleksandrowa Łódzkiego od 1990 r. należała przede wszystkim zmiana postrzegania miasta poprzez kluczowe inwestycje zarówno infrastrukturalne (drogi, chodniki, oświetlenie), jak i wizerunkowe (rewitalizacja centrum, parku miejskiego i zabytkowych budynków w otoczeniu).

Ustanowienie miejscowego planu zagospodarowania pokrywającego 100% powierzchni gminy i uzbrojenie terenów inwestycyjnych pozwoliło na znaczne ożywienie gospodarcze, a powołanie podstrefy ŁSSE umożliwiło ściągnięcie do Aleksandrowa Łódzkiego międzynarodowych koncernów ABB i P&G.

Priorytetem była również prawdziwa rewolucja, jeśli chodzi o oświatę i sport. Hala sportowa przy każdej szkole na terenie gminy, w tym unikalny kombinat lekkoatletyczny przy szkole sportowej, kompleksowe remonty i rozbudowy szkół, modernizacja Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji zapewniły właściwe zaplecze, a odpowiednie dofinansowanie i program rozwoju sportu dzieci i młodzieży zaowocowały imponującym wskaźnikiem uprawiania sportu przez dzieci i młodzież - aż 50% dzieci w gminie trenuje konkretną dyscyplinę.

Samorząd rozpoczął inwestowanie w budownictwo komunalne, powstały nowe bloki o wysokim standardzie a starsze zasoby komunalne są kompleksowo termomodernizowane.

Olbrzymim wyzwaniem stała się rozbudowa oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacji - największy projekt infrastrukturalny w dziejach gminy. (informacje i zdjęcia: Urząd Miejski w Aleksandrowie Łódzkim)

Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego Jacek Lipiński:

- Kiedy w 2002 r. przedstawiłem mieszkańcom swoją wizję rozwoju miasta, dotkniętego stagnacją i marazmem, niewielu było optymistów, którzy uwierzyli, iż po upływie dekady Aleksandrów Łódzki stanie się - nie tylko z perspektywy regionu łódzkiego, ale nawet całej Polski - synonimem prawdziwego skoku cywilizacyjnego. W ciągu pierwszych dziesięciu lat mojej działalności jako burmistrza osiągnęliśmy największy w historii gminy rozwój gospodarczy, przejawiający się zwłaszcza w realizacji inwestycji na kwotę około 230 mln złotych. Aleksandrów Łódzki jest wymieniany również jako modelowa gmina z punktu widzenia jakości zarządzania, co od lat znajduje odzwierciedlenie w ogólnopolskich rankingach, w tym jednym z najbardziej obiektywnych i uznawanych przez wszystkie samorządy — rankingu „Rzeczpospolitej” czy „Perłach Samorządu”.

Inwestujemy cały czas w zdrowie, gospodarkę komunalną, komunalne budownictwo mieszkaniowe oraz drogi. Wy-

korzystujemy fundusze unijne. W ostatnich latach nasz samorząd stał się bezprzykładnym wzorem dla innych samorządów jako gmina przyjazna zwierzętom i wdrażająca skuteczne, często niekonwencjonalne programy zapobiegania bezdomności.

Zdecydowaliśmy się na wprowadzenie nowego ważnego instrumentu pobudzającego rozwój lokalnego społeczeństwa obywatelskiego w postaci budżetu partycypacyjnego, który okazał się wielkim sukcesem naszej wspólnoty. Na dynamicznie urbanizujących się terenach wiejskich wprowadziliśmy instytucję funduszu sołeckiego, będącego skutecznym odpowiednikiem budżetu obywatelskiego.

Kiedy odbierałem tytuł Najlepszego Burmistrza w Polsce na Forum Ekonomicznym w Krynicy, stojąc obok prezydentów Gdyni i Poznania, wiedziałem, że to nagroda, która otrzymują wszyscy mieszkańcy Aleksandrowa Łódzkiego. Uświadomiłem sobie także, że wiara połączona z determinacją i konsekwencją w działaniu może wpłynąć na bieg historii. Dziś z dumą możemy powiedzieć, że wspólnie stworzyliśmy nowy rozdział w historii naszego miasta.

MIASTO GŁÓWNO

Głowno
Rodzinna Re-Kreacja

Zalew Mroźyczka współcześnie. Fot. Urząd Miejski w Głownie

Głowno na przestrzeni 30 lat

Przemiany ustrojowe zapoczątkowane wyborami z 4 czerwca 1989 roku zastały polskie miasta w stanie kryzysu gospodarczego, społecznego i infrastrukturalnego. Kolejne lata mimo poprawiającej się sytuacji przyniosły dodatkowo upadek przemysłu i masowe bezrobocie. Problemów tych nie uniknęło także Głowno, gdzie likwidacja dużych zakładów przemysłowych spowodowała załamanie się rynku pracy.

Na początku lat 90. Głowno stanęło przed nowymi wyzwaniami, a odpowiedzialność za kierunek rozwoju miasta spoczęła na barkach samorządu. Miasto musiało na nowo zdefiniować kierunki swojego rozwoju i wykorzystać swój potencjał: unikalne położenie, lokalną historię przedwojennego letniska oraz nieskrępowaną inicjatywę mieszkańców. Przez ostatnie 30 lat Głowno zmieniło się. Unowocześniono infrastrukturę, stworzono atrakcyjną przestrzeń publiczną. Istotnym problemem było ponad 25 milionowe zadłużenie miasta, spowodowane zobowiązaniami dawnego szpitala miejskiego. Dzięki zmianie właścicielskiej placówki w 2009 roku i zakończonych sukcesem w 2011 roku staraniach o oddłużenie, kiedy pozyskano rządowe wsparcie na ponad 22 mln złotych, miasto zyskało nowy oddech i środki na niezbędne inwestycje. W ostatniej dekadzie Głowno znacząco odmieniło swój wizerunek.

W 2012 roku zakończyła się przebudowa Placu Wolności, który z nieuporządkowanego parkingu stał się reprezentacyjnym sercem miasta, chętnie odwiedzanym przez mieszkańców i coraz liczniejszych turystów. Nawiązując do letniskowej tradycji miasta, zagospodarowano tereny zalewu Mroźyczka, kreując atrakcyjną przestrzeń rekreacyjną, w skład której wchodzi molo z platformą widokową, altana taneczno-koncertowa, stanowiska piknikowe, boiska do siatkówki plażowej i beach soccera, nowoczesny plac zabaw i ścieżka edukacyjna. Po drugiej stronie zalewu powstał atrakcyjny park linowy, a infrastruktura rekreacyjna wzbogaciła się o nowy sprzęt do sportów wodnych i aktywnego wypoczynku. Na inwestycję, która została nagrodzona w konkursie Towarzystwa Urbanistów Polskich (nagrodę otrzymało także wcześniej zagospodarowanie Placu Wolności) pozyskano środki z Unii Europejskiej. Ukoronowaniem zagospodarowania rekreacyjnego Zalewu Mroźyczka jest powstanie jednego z największych i najnowocześniejszych w Europie kompleksów do wakeboardingu – Central Wake Park Głowno. Inwestycja ta ma przyciągnąć do Głowna rzeszę amatorów tej aktywnej formy spędzania wolnego czasu.

Miasto zainwestowało także w infrastrukturę sportową. W ramach rządowego programu „Moje Boisko – Orlik 2012” powstały dwa wielofunkcyjne boiska – przy Szkole Podstawowej nr 2 (2008 r.) oraz przy Szkole Podstawowej nr 3 (2012 r.). Na przełomie 2013 i 2014 roku gruntownie zmodernizowano płytę boiska Klubu Sportowego Stal Głowno, a w 2015 roku wybudowano przy Szkole Podstawowej nr 1 wielofunkcyjne boisko lekkoatletyczne.

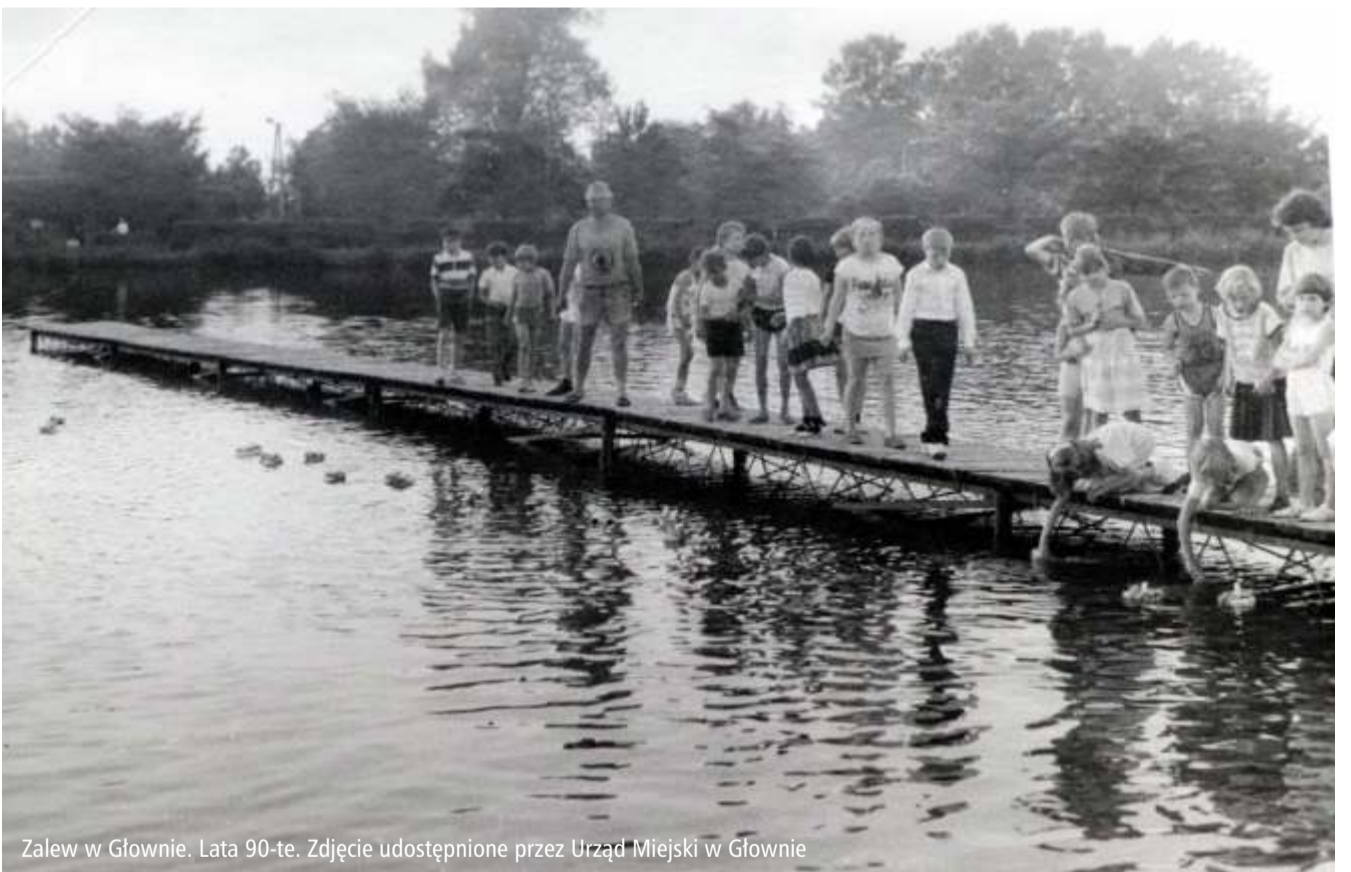
Głowno zyskało wygodne połączenie kolejowe za pomocą Łódzkiej Kolei Aglomeracyjnej. Został zmodernizowany budy-

nek dworca kolejowego oraz powstały nowe perony (2012 r.).

W Głownie działa bezpłatna komunikacja miejska, a miasto czeka na nowe autobusy, które będą stanowiły wygodny środek transportu dla mieszkańców.

Głowno dba o swoje dziedzictwo kulturowe i architektoniczne. W 2017 roku Pałac Jabłońskich został gruntownie wyremontowany i zaadaptowany na siedzibę Środowiskowego Domu Samopomocy. Wyremontowano także Dworek Hrabiny Komorowskiej, w której funkcjonuje część Urzędu Miejskiego w Głownie.

Na przestrzeni ostatnich 30 lat w Głownie zrealizowano szereg inwestycji służących podniesieniu jakości życia mieszkańców. Wybudowano wiele kilometrów sieci kanalizacji sa-

Zalew w Głownie. Lata 90-te. Zdjęcie udostępnione przez Urząd Miejski w Głownie

nitarniej, zbudowano na nowo wiele dróg w mieście. W 2013 r. zmodernizowano Targowisko Miejskie, gdzie mieszkańcy mogą zaopatrywać się w produkty od lokalnych producentów, a rok później powstała w Głownie oczekiwana Galeria Handlowa.

W trosce o środowisko naturalne w Głownie zmodernizowana została oczyszczalnia ścieków, a gigantyczna inwestycja przy udziale środków z Unii Europejskiej prowadzona przez Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Głownie pozwoli rozwiązać dotychczasowe problemy w tym obszarze. Ponadto w 2019 roku rozpoczęto gazyfikację miasta, która przyczyni się do poprawy jakości powietrza i ograniczenia uciążliwego smogu. Temu samemu zadaniu ma służyć termomodernizacja insty-

tucji i placówek miejskich, na którą również pozyskano środki unijne.

Głowno inwestuje nie tylko w infrastrukturę, ale także rozwój społeczny. W mieście funkcjonuje budżet obywatelski, dzięki któremu mieszkańcy dzielą się swoimi pomysłami i decydują o nowych inwestycjach. Z miastem współpracują lokalne stowarzyszenia i organizacje pozarządowe, które czują, że mają wpływ na kierunki rozwoju swojej małej ojczyzny. Chociaż przed samorządem Głowna stoją kolejne wyzwania i wciąż wiele jest do zrobienia, to miasto bez wątpienia staje się coraz lepszym miejscem do życia, pracy i wypoczynku.

(informacje opracowane przez Urząd Miejski w Głownie)

Burmistrzowie Głowna

Bogdan Dębski (1990 – 1991)

Mirosław Godziszewski (1991 – 1995)

Grzegorz Józwiak (1996 – 1998)

Jerzy Kuciński (1998 – 2002)

Wojciech Brzeski (2002 – 2010)

Grzegorz Janeczek (2010 – 20.06.2018)

Wojciech Baleja (pełniący funkcję burmistrza 17.07 – 21.11.2018)

Grzegorz Janeczek (od 21.11.2018 do chwili obecnej)

Przewodniczący

Rady Miejskiej w Głownie

Grzegorz Klejny (1990 – 1991)

Jarosław Kopera (1991 – 1994)

Albert Waśkiewicz (1994 – 1995)

Waldemar Szczepniak (1995 – 1997)

Albert Waśkiewicz (1997)

Wojciech Brzeski (1997 – 1998)

Jarosław Kopera (1998 – 2001)

Ireneusz Skurzyński (2001 – 2002)

Albert Waśkiewicz (2002 – 2005)

Andrzej Kotulski (2005 – 2010)

Andrzej Florczak (2010 – 2012)

Grzegorz Szkup (2012 – 2014)

Magdalena Szajder (2014 – 2018)

Grzegorz Szkup (od 21.11.2018 do chwili obecnej)

Demografia

W 1990 roku Głowno zamieszkiwało 15.616 osób, obecnie miasto liczy 13.706 mieszkańców.

GMINA GŁOWNO

Ośrodek Upowszechniania Kultury w Bronisławowie, stan obecny

Trzydzieści lat temu, w 1990 r., gmina Głowno liczyła 5146 mieszkańców, a wg. stanu na 31 grudnia 2019 r. zamieszkiwało ją 4747 osób. Jest to gmina wiejska, w znacznym stopniu rolnicza, rozciągająca się na zachód i północ od Głowna.

Wśród najpoważniejszych wyzwań, jakim samorząd gminy Głowno musiał stawić czoła od 1990 r., wymienia się:

- budowę wodociągów;
- reformę oświaty i utworzenie gimnazjów w 2010 r.;
- rozbudowę szkół w Lubiankowie, Mąkolicach i Popowie Głowieńskim, obejmującą powstanie trzech sal gimnastycznych, trzech boisk do gier zespołowych, wraz z bogatą infrastrukturą towarzyszącą i wyposażeniem każdego z boisk;
- budowę dróg;
- powstanie Środowiskowego Domu Samopomocy w Woli Zbrożkowej;
- powstanie Ośrodka Upowszechniania Kultury w Bronisławowie;
- rozwój Gminnej Spółki Wodnej, która dzięki pozyskanym środkom jest jedną z lepiej funkcjonujących w powiecie.

(informacje: Urząd Gminy Głowno)

Budynek dawnej Szkoły Podstawowej w Bronisławowie

Wójt Gminy Głowno Marek Józwiak:

- Po wprowadzeniu ustawy o samorządzie gminnym w 1990 r. zmieniła się rola włodarzy gmin, którzy wspólnie wraz z radą stali się odpowiedzialni za rozwój gminy. Poza zadaniami własnymi gmina wykonuje także zadania zlecone i porozumienia.

W moim przypadku, 30 lat samorządu gminnego jest tożsame z czynnym uczestnictwem w działaniach na rzecz Gminy Głowno, ponieważ od 1988 r., przez 5 kadencji byłem radnym, 3 kadencje przewodniczącym rady, a od 2006 r. do dnia dzisiejszego pełnię funkcję wójta.

Gmina Głowno zmieniła swoje oblicze i rozwinęła się, czego przykładem są sztanदारowe inwestycje takie jak: prawie w 100% zwodociągowanie gminy, zbudowanie od podstaw infrastruktury drogowej w granicach 40 km. Największym sukcesem gminy jest reforma oświaty, infrastruktura szkół (sale gimnastyczne, boiska), a także rozwój jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych, z których 6 jest w Krajowym Systemie Ra-

towniczo-Gańniczym, co nas wyróżnia w powiecie.

Nie udało się zrealizować tych inwestycji bez pozyskania środków zewnętrznych, dla przykładu w latach 2015-2018 pozyskaliśmy środki w kwocie ok. 8 mln. Wszystko to jest ważne, pomagamy ludziom lepiej żyć, a dzieciom uczyć się.

Najbardziej jestem dumny z mieszkańców gminy, którzy ciężko pracują, głównie w rolnictwie, i trzeba im podziękować, że ich domostwa w ciągu 30 lat zmieniły się nie do poznania, piękne są obejścia, ogródki. Bez mieszkańców nie byłoby rozwoju gminy.

Na koniec chciałbym podziękować moim poprzednikom na stanowisku wójta. Doceniam osiągnięcia Stanisława Tarkowskiego oraz śp. Ireneusza Jankowskiego. Dziękuję także radnym, sołtysom, pracownikom Urzędu Gminy i Starostwu Powiatowemu w Zgierzu, ponieważ bez dobrej współpracy nie byłoby tak doskonałego rozwoju Gminy Głowno.

Inwestycje, budowy są ważne, ale nie wystarczy zbudować dom, ważne żeby on posiadał duszę. Pozdrawiam wszystkich mieszkańców powiatu zgierskiego!

MIASTO OZORKÓW

Plac Jana Pawła II obecnie i dawniej. Fotografie udostępnione przez Urząd Miejski w Ozorkowie.

W latach 1980-1990 głównym przemysłem miasta Ozorkowa był przemysł włókienniczy i odzieżowy. Podobnie jak w innych ośrodkach włókiennictwa, również w Ozorkowie nastąpił regres rozwoju tego przemysłu i główne zakłady, stanowiące podstawowy filar zatrudnienia, przestały istnieć. Było to jedno z najpoważniejszych wyzwań, przed jakimi stanął samorząd na początku lat 90-tych ubiegłego wieku.

Początki powstania specjalnej strefy ekonomicznej na terenie miasta Ozorkowa sięgają drugiej połowy 1996 r. Specjalna strefa ekonomiczna zagospodarowana w sposób wielobranżowy stworzyła miejsca pracy i stała się alternatywą gospodarczą dla upadłych zakładów "Morfeo", "Latona" i Włókienniczej Spółdzielni Pracy. Dzięki niej powstały nowe miejsca pracy bezpośrednio na terenie strefy, jak również z tytułu usług okolicy strefowej oraz nawiązana została współpraca zakładów z lokalnymi firmami.

(informacje: Urząd Miejski w Ozorkowie)

Most na Bzurze obecnie i dawniej. Fotografie udostępnione przez Urząd Miejski w Ozorkowie.

Burmistrzowie Ozorkowa

Eugeniusz Kowalczyk (1990 - 1998)

Jerzy Janicki (1998 - 2002)

Piotr Giziński (2002 - 2010)

Jacek Socha (od 2010 r. - do chwili obecnej)

Przewodniczący

Rady Miejskiej w Ozorkowie

Zbigniew Lewandowski (1990 - 1991)

Marek Borsiak (1991 - 1993)

Zdzisław Skowroński (1993 - 2002)

Ewa Pałasz (2002 - 2006)

Roman Kłopotcki (2006 - 2018)

Ryszard Kałużny (od 2018 r. - do chwili obecnej)

Demografia

Ozorków w 1990 r. zamieszkiwało 21.852 osób, obecnie miasto liczy 18.366 mieszkańców.

Burmistrz Ozorkowa Jacek Socha:

- Funkcję Burmistrza Miasta Ozorkowa pełnię od ponad 10 lat. Od samego początku priorytetem była dla mnie poprawa infrastruktury drogowej i sportowej. Dzięki intensywnym działaniom każda placówka oświatowa posiada nowoczesne obiekty sportowe. Wybudowane zostały dwa wielofunkcyjne boiska sportowe i trzy boiska do piłki nożnej a w najbliższym czasie planowana jest przebudowa boiska piłkarskiego przy ul. Łęczyckiej oraz budowa boiska wielofunkcyjnego przy Szkole Podstawowej nr 2. Przeprowadzony został kompleksowy remont hali sportowej Centrum Sportu i Rekreacji Wodnik, a także modernizacja sali sportowej w SP nr 2. Dodatkowo mieszkańcy miasta mogą korzystać z wybudowanych placów zabaw oraz siłowni plenerowych. Zagospodarowany został również teren wokół Zalewu Miejskiego, gdzie mieszkańcy mogą wypoczywać i spacerować. Jeżeli chodzi o infrastrukturę drogową, od 2010 roku zostało przebudowane i zmodernizowane kilkadziesiąt kilometrów dróg w mieście. Dzięki współpracy z Powiatem Zgierskim udało się pozyskać dofinansowanie pozwalające na przebudowę mostu na ul. Południowej oraz realizację nowego układu komunikacyjnego w ramach

tw. sieci TEN-T. W ramach tej inwestycji zmodernizowano układ komunikacyjny gdzie 60% stanowiły drogi powiatowe 40% drogi gminne. Koszty niekwalifikowane tej inwestycji samorządy pokryły po połowie. Na terenie miasta powstały dwa nowe ronda. Niezależnie od powyżej określonej inwestycji utwardzonych zostało wiele dróg m.in.: ul. Morelowa, ul. Brzoskwiniowa, ul. Czereśniowa. Modernizacji uległ także układ komunikacyjny w obrębie osiedli wielorodzinnych m.in.: ul. Sikorskiego, ul. Mielczarskiego, ul. Konstytucji 3 Maja, ul. Obrońców Westerplatte i innych. Poza inwestycjami drogowymi i sportowymi należy pamiętać o inwestycjach poczynionych w placówkach oświatowych, takich jak kompleksowe termomodernizacje miejskich przedszkoli. Jako jedno z nielicznych miast w regionie jesteśmy w stanie zagwarantować 100% miejsc dla wszystkich dzieci, których rodzice wyrażają chęć umieszczenia swoich dzieci w placówkach przedszkolnych. Uruchomione zostały dwa żłobki przy Przedszkolu Miejskim nr 3 i Przedszkolu Miejskim nr 4 oraz Klub Dziecięcy przy Przedszkolu Miejskim nr 1. Lubię podejmować nowe wyzwania dlatego do końca pełnienia przeze mnie kadencji chciałbym zrealizować wiele inwestycji służących mieszkańcom Miasta Ozorkowa.

GMINA OZORKÓW

Szkoła w Modlnej po modernizacji.
Fot. Urząd Gminy Ozorków

30 lat temu, w 1990 r., liczba mieszkańców gminy Ozorków wynosiła 5166 osób, a na dzień 31 grudnia 2019 r. zamieszkiwało ją 6928 osób. Jest to rolnicza gmina, położona w północno-zachodniej części województwa łódzkiego, w dolinie rzeki Bzury, sąsiadująca z miastem Ozorków. Gmina Ozorków jest organem prowadzącym dla szkół podstawowych w Leśmierzu, Modlnej i Solcy Wielkiej. Na jej terenie funkcjonują cztery jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej. Prężnie działa Gminny Ośrodek Kultury w Leśmierzu.

Szkoła w Modlnej przed modernizacją. Fot. Urząd Gminy Ozorków

Występ zespołu Śpiewaczego z Solcy Wielkiej na Dożynkach Powiatowo-Gminnych w 2019 r.

Wójt Gminy Ozorków Tomasz Komorowski:

- Wśród 2477 gmin w Polsce, zajmując obszar ponad 95 km² powierzchni, znajduje się gmina Ozorków przypisana, terytorialnie do powiatu zgierskiego. Zamieszkuje ją 7000 mieszkańców zorganizowanych w 29 sołectwach. Gmina ze względu na dominujący sposób użytkowania gruntów, traktowana jest jako gmina rolnicza. Widoczny kierunek zmian gospodarczych i trendów społecznych zauważalnie intensyfikuje rozwój mieszkalnictwa i zabudowy rekreacyjnej w sołectwach. Sprzyjają temu dobre i przyjazne warunki osadnictwa, zdefiniowane w promocyjnym hasle „Gmina sercem malowana”.

Okres ostatnich 30 lat, to realizacja zadań wychodzących naprzeciw oczekiwaniom społecznym, a więc związanych z szeroko rozumianą infrastrukturą. Po 1990 r. powstało łącznie ponad 100 km dróg o nawierzchni bitumicznej wraz z infrastrukturą oświetleniową. Niemal 99% mieszkańców gminy

posiada dostęp do sieci wodociągowej, zasilanej z 4 niezależnych stacji uzdatniania wody. Gmina prowadzi 3 nowoczesne szkoły podstawowe oraz przedszkole. O bezpieczeństwo zdrowotne mieszkańców dba Gminny Zespół Ośrodków Zdrowia Gminy Ozorków zlokalizowany w 3 placówkach. Z pomocą w razie zagrożenia przybywają druhowie z 4 jednostek OSP. O podopiecznych dba Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Dumą mieszkańców jest poczucie ich lokalnej wspólnoty i krzewienie kultury ludowej. Każda wieś zachowuje autonomię, utożsamiając się jednocześnie z gminą. Zaangażowanie to jest widoczne w funkcjonowaniu 15 Kół Gospodyń Wiejskich. Funkcjonuje Gminny Ośrodek Kultury, przy którym działa Zespół Wokalno-Instrumentalny, Kapela Podwórkowa, Orkiestra Dęta OSP w Solcy Wielkiej, 6 zespołów śpiewaczych, 4 kapela ludowe oraz zespoły młodzieżowe z tańcem towarzyskim i narodowym. Na terenie gminy funkcjonują biblioteki, świetlice wiejskie oraz kilka klubów sportowych.

Wójtowie Gminy Ozorków

Władysław Sobolewski (1990 - 2014)
Tomasz Komorowski (od 2014 r. do chwili obecnej)

Przewodniczący

Rady Gminy Ozorków

Janusz Gruszczyński (1990 - 1996)
Andrzej Czaplinski (1996 - 1998)
Dariusz Figasiński (1998 - 2006)
Andrzej Rogala (2006 - 2014)
Waldemar Szcześniak (od 2014 r. do chwili obecnej)

Demografia

W 1990 r. gmina Ozorków miała 5166 mieszkańców, a wg danych na koniec 2019 r. zamieszkiwało ją 6928 osób.

GMINA PARZĘCZEW

Urząd Gminy obecnie

Gmina Parzęczew w roku 1990 była zamieszkiwana przez 5.288 osób, a liczba jej mieszkańców wg stanu na dzień 18 maja 2020 r. wynosi 5.148 osób.

Siedziba gminy – miejscowość Parzęczew była pierwotnie wsią książęcą, wyniesioną przez króla Władysława Jagiełłę do rangi miasta. Prawa miejskie zostały Parzęczewowi odebrane w 1870 r.

Obecnie gmina Parzęczew jest gminą wiejską. Na jej terenie funkcjonuje 5 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej, samorząd prowadzi dwie szkoły podstawowe – w Parzęczewie i Chociszewie. W Parzęczewie działa Forum Inicjatyw Twórczych i Gminna Biblioteka Publiczna.

Urząd Gminy Parzęczew w latach 90-tych

Wójt Gminy Parzęczew Ryszard Nowakowski:

- Istotą przemian w Polsce w 1990 była wola decentralizacji władzy państwa i przekazanie kompetencji i dochodów finansowych samorządom, aby gminy mogły samodzielnie realizować swoje zadania. Im decyzyjność jest bliżej mieszkańców, czyli w samorządzie lokalnym, tym ich problemy są rozwiązywane skuteczniej, szybciej i taniej.

30 lat temu, tworzące się samorządy stanęły przed wieloma wyzwaniem. Najważniejsze z nich to budowa wodociągów, ponieważ nie we wszystkich wsiach one były, budowa sieci telefonicznej i oczywiście budowa dróg lokalnych. Samorządy przejęły funkcjonowanie oświaty, kultury, sportu, służby zdrowia i pomocy społecznej. Przez te lata doskonale wywiązały się z realizacji zadań własnych, zmieniając w ten sposób swoje miejscowości nie do poznania. Należy podkreślić, że pierwsze kadencje przebiegały zgodnie z założeniami twórców reform samorządu terytorialnego, które zakładały dalszą decentralizację władzy państwowej i przekazywanie samorządom kolejnych zadań, uprawnień i finansów na ich realizację.

W roku 1999 powstały powiaty. Od 2002 roku wprowadzono bezpośrednie wybory wójtów, burmistrzów i prezydentów, którzy stali się jednoosobowymi organami wykonawczymi, wybranymi przez ogół wyborców. Zwiększyło to ich odpowiedzialność, przyspieszyło decyzyjność i sprawność zarządzania. Kolejnym ważnym etapem, było wejście Polski do UE

i możliwość korzystania z funduszy europejskich na rozwój gmin i społeczeństwa obywatelskiego. Tu również samorządy wykonały niesamowitą pracę dokonując przeskoków cywilizacyjnych. Oprócz skutecznie realizowanych, napędzających jednocześnie gospodarkę inwestycji, samorządy pomogły zbudować dobrze działające społeczeństwo obywatelskie (powstały stowarzyszenia i organizacje społeczne, w czym znacząco na obszarach wiejskich pomógł program LEADER wdrażany przez LGD). Stworzyły także bardzo dobrą administrację ukierunkowaną na fachową obsługę swoich mieszkańców. Pracownicy urzędów gmin są istotą funkcjonowania samorządów. Ich kompetencje, odpowiedzialność, zaangażowanie, współpraca z sołtysami i organizacjami społecznymi, a co za tym idzie koncentracja na problemach mieszkańców, pozwala na pełne wykorzystanie możliwości rozwojowych oraz zdobycie zadowolenia i zaufania mieszkańców gminy.

Samorząd, to decentralizacja władzy publicznej, budowanie państwa od dołu, to szkoła demokracji i współzarządzania. Niestety od kilku lat kompetencje samorządów są ograniczane, następuje centralizacja władzy publicznej, a finanse gmin są zmniejszane (choćby ostatnio udziały w podatku dochodowym). Uważam, że jesteśmy świadkami przeprowadzanej rewolucji i zmiany systemu państwa. Powoduje to zmniejszanie możliwości rozwojowych i skuteczności realizacji zadań własnych. Szkoda, że taka sytuacja przypada na ten piękny jubileusz 30-lecia samorządu terytorialnego w Polsce.

GMINA STRYKÓW

SEGRO Logistics Park Stryków

Z dostępnych źródeł statystycznych wynika, że na przestrzeni ostatnich 25 lat liczba mieszkańców Gminy Stryków wzrosła, ale nieznacznie. O ile na koniec 1995 r. wynosiła ona 11.902 osoby, to na koniec 2019 r. było to 12.421 osób.

Główne wyzwanie, któremu na przestrzeni ostatnich 30 lat musiała stawić czoło Gmina Stryków, to wykorzystanie potencjału, jaki dał jej komunikacyjny rozwój centrum Polski. Dziś Gmina Stryków kojarzy się przede wszystkim ze skrzyżowaniem autostrad: A1 i A2 oraz bogatą bazą terenów inwestycyjnych. Ponadto przez gminę przebiega linia kolejowa Łódź-Łowicz wraz z bocznicą towarową.

Samorząd w planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczył ponad 1000 ha pod tereny inwestycyjne, które w większości posiadają dostęp do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, energetycznej i gazowej. Na ponad 450 ha ulokowali się krajowi i światowi liderzy wielu branż, pochodzący ze: Szwajcarii, Wielkiej Brytanii, Niemiec, Finlandii, Holandii, USA czy Francji. Działają tu 4 parki przemysłowe, a 2 kolejne są w budowie. Funkcjonuje tu Łódzka Specjalna Strefa Ekonomiczna. W parkach przemysłowych działają firmy z branż: logistycznej, motoryzacyjnej, przewozu paczek, budowlanej, farmaceutycznej, spożywczej, innowacyjnych technologii i wielu innych. Wszystko dzięki temu, że inwestor, który podejmie decyzję o lokalizacji biznesu w Strykowie, może być pewien, iż znajdzie tu profesjonalną obsługę, klimat i przestrzeń sprzyjające rozwojowi.

Działania w zakresie wykorzystania potencjału lokalizacyjnego przełożyły się na rosnący z roku na rok budżet Gminy Stryków. W 2020 r. osiągnął on rekordowy poziom 102.426.469 zł. Dokładając do tego działania w zakresie pozyskiwania środków

Stacja PKP w Strykowie

zewnętrznych (unijnych i krajowych), a tych na przestrzeni ostatnich 15 lat wpłynęło do budżetu Gminy Stryków blisko 37 mln zł, samorząd ciągle gromadzi potencjał dający możliwość wewnętrznego rozwoju. Inwestycje w infrastrukturę oświatowo-sportową, drogi, wodociągi i kanalizację, ochronę przeciwpożarową, świetlice, place zabaw, zagospodarowanie terenów rekreacyjnych i zielonych przestrzeni - to wszystko w Gminie

Stryków dzieje się od lat, a w planach jest jeszcze więcej. Jednocześnie samorząd dba o właściwe warunki działania i rozwoju swoich jednostek pomocniczych, jakimi są sołectwa i osiedla, a także o opartą na wsparciu lokalnych inicjatyw społecznych współpracę z organizacjami pozarządowymi.

(informacje: Urząd Miejski w Strykowie)

Burmistrz Strykowa Witold Kosmowski:

Trzydzieści lat to dużo czasu i jeszcze większe zmiany. Mam na myśli zarówno zmiany w mentalności ludzi, ale również zmiany w gospodarce.

Lata 90-te, tuż po transformacji, to na terenie Gminy Stryków kryzys i bezrobocie na poziomie 17-18%. Dziś stopa bezrobocia wynosi u nas 3-5% (z możliwością podjęcia pracy w magazynach). Było na tyle biednie, że dla oszczędności w godzinach nocnych wyłączano oświetlenie uliczne. Debатовano długie godziny nad tym, które drogi nie wyremontować, a połatać. Dziś takich problemów u nas już nie ma.

Właśnie mija kolejna rocznica wejścia Polski do Unii Europejskiej. Przez ponad 15 lat mamy możliwość pozyskiwania środków zewnętrznych. Zyskują na tym m.in. nasze szkoły, świetlice czy infrastruktura wodociągowa. Od 2006 roku

główną spiralą rozwoju Gminy Stryków jest sieć autostrad. Dzięki temu nasz budżet z 12 mln zł w 2002 roku wzrósł do ponad 100 mln w roku 2020. Przekłada się to na inwestycje, które polepszają komfort życia na terenie naszej gminy. Na pewno poprawiliśmy warunki życia naszych mieszkańców, ale jest jeszcze wiele do zrobienia.

Jednym z zadań na najbliższe lata jest dla nas rozwój mieszkalnictwa wysokiego, ponieważ przez 30 lat liczba mieszkańców Gminy Stryków zwiększyła się tylko o ok. 600 osób, to mało. Nadal będziemy rozwijać się gospodarczo. Coraz więcej firm chce lokować się na naszym terenie, co ma również pozytywny wpływ na rozwój nie tylko powiatu, ale i województwa. Przed nami walka o drugi wjazd na autostradę A-1, który z jednej strony pozwoli lepiej rozłokować obecny ruch kołowy, a z drugiej – uruchomić nowe tereny inwestycyjne.

GMINA ZGIERZ

OSP w Dzierżąnej w 2019 r.

W ciągu 30 lat przybyło ponad 4 tysiące mieszkańców

Położona w centrum Polski gmina Zgierz jest największą pod względem powierzchni gminą wiejską województwa łódzkiego. W jej granicach znajduje się 40 sołectw, liczących łącznie ponad 13 tys. mieszkańców. Położenie w sąsiedztwie aglomeracji łódzkiej, doskonała infrastruktura komunikacyjna, bliskość skrzyżowania autostrad A1 i A2 oraz niezwykle walory przyrodniczo – krajobrazowe, czynią z gminy Zgierz atrakcyjne miejsce do życia. Z kolei liczne tereny inwestycyjne oraz przyjazna inwestorom strategia rozwoju terenów, sprawiają, że w gminie Zgierz swoje zakłady i centra logistyczne lokuje coraz więcej firm.

Ostatnie 30 lat istnienia samorządu gminy Zgierz, to czas wielu zmian, które odcisnęły się na niemal każdej dziedzinie: demograficznej, gospodarczej, infrastrukturalnej czy edukacyjno-kulturalnej. Na koniec 1990 roku liczba mieszkańców gminy Zgierz wynosiła nieco ponad 9,5 tys., a obecnie jest ich już blisko 13,9 tys.

– Pierwsze lata funkcjonowania gminnego samorządu, to było tak naprawdę budowanie wszystkiego od podstaw – wspomina Ewa Kubiak – obecna Skarbnik Gminy Zgierz, która od 29 lat pracuje w urzędzie. – Środki były ograniczone, a potrzeb wiele. Wpływy z podatków nie wystarczały na pokrycie bieżących potrzeb, jedynie fundusz ochrony środowiska poma-

Ochotnicza Straż Pożarna w Dzierżąnej w 1993

gał w finansowaniu niektórych inwestycji. Kiedy w 2007 roku pojawiła się możliwość ubiegania o środki z Unii Europejskiej, gmina zaczęła się intensywnie rozwijać i zmieniać swoje oblicze – mówi pani Ewa.

Dzięki sprawnie pozyskiwanym środkom zewnętrznym, w gminie Zgierz zrealizowano dużo inwestycji. Wiele dróg zostało przebudowanych, szkoły oraz budynek urzędu zostały

poddane termomodernizacji, ulice zyskały energooszczędne oświetlenie. Oprócz projektów inwestycyjnych, gmina zrealizowała szereg inicjatyw integrujących mieszkańców oraz służących rozwojowi lokalnych stowarzyszeń, kół gospodyń wiejskich czy ochotniczych straży pożarnych, wokół których obecnie skupia się życie kulturalne w poszczególnych sołectwach.

(informacje: Urząd Gminy Zgierz)

Droga powiatowa w Białej, początek lat 90-tych

Gminne Centrum Kultury, Sportu, Turystyki i Rekreacji w Dzierżąnej, stan obecny

Wójtowie Gminy Zgierz

Henryk Tomczak (1990 -1998)

Bronisław Matusz (1998 - 2000)

Zdzisław Rembisz (2000 - 2014)

Barbara Kaczmarek (2014 - 2020)

Przewodniczący Rady

Gminy Zgierz

Grzegorz Gula (1990 - 1998)

Władysław Ruprecht (1998 - 2002)

Ryszard Barylski (2002 - 2006)

Barbara Kaczmarek (2006 - 2010)

Mirosław Burzyński (2010 - 2014)

Marek Telenda (2014 - 2017)

Piotr Lebedziński (2017 - 2018)

Dariusz Sędzicki (od 2018 r. do chwili obecnej)

Demografia

W 1990 r. gmina Zgierz miała nieco ponad 9,5 tys., a obecnie zamieszkuje ją blisko 13,9 tys. osób.

POWIAT ZGIERSKI

PRZYCIĄGA

HISTORIA • EDUKACJĄ • KULTURĄ I ROZRYWKĄ • NATURĄ • SPORTEM • BIZNESEM

Obwieszczenie Starosty Zgierskiego z dnia 10 lutego 2020 r.

w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, polegającej na rozbudowie ulic: Podgórznej i Tatrzańskiej – dróg gminnych w Zgierzu wraz z wykonaniem odwodnienia.

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) oraz art. 11f ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r., o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1474 ze zm.),

zawiadamiam,

że w dniu 14 stycznia 2020 r., została wydana decyzja Nr 1/2020 dla Prezydenta Miasta Zgierza o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, polegającej na rozbudowie ulic: Podgórznej i Tatrzańskiej – dróg gminnych w Zgierzu, w zakresie: budowy jezdni, zjazdów, chodnika oraz poboczy, a także budowy sieci kanalizacji deszczowej Ø600/500/300 mm wraz z przykanalikami i wpustami deszczowymi, do realizacji na terenie działek o nr ew.: 780/2, 857/7, 857/9, 885/26, 854, 840, 810, 983/5, 983/1, 779/1, 885/56, 1013 i 885/41 w obrębie Z-140, w Zgierzu.

W związku z powyższym informuję, że strony mogą zapoznać się z treścią decyzji w siedzibie Starostwa Powiatowego w Zgierzu przy ul. Sadowej 6A, w Wydziale Architektury i Budownictwa, w pok. 406, w godzinach urzędowania. Zgodnie z art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, zawiadomienie poprzez obwieszczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

W terminie 14 dni od daty dokonania niniejszego zawiadomienia, strony mogą wnieść odwołanie od przedmiotowej decyzji do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Zgierskiego.